

פזמון: זה לא יחזור, כל זה כבר איננו

רק זכרונות וזכרונות
כאן מהלכית על בהונות,
הזמן נרדס אל-נא אל העירנו
עבר זמנה של הילדות האהובה.

שיחות וליכוחים, תפילות הרוקזים,
שירה אדירה של קטיושקה,
מכות הבנים על פני הדשאים
גם הם לטובה יזכרו פה.
בדיחה שמופרה, חיוך משובה
מתבן שוב שומע את שלונסקי,
גיטרה נילגנה, מוחים הדמעה,
איכה ידידי לא תחוש כי....

ימים שעברו הלפו לבלי שוב
נותרו מעשים שנזכרו,
ימי לימודים לילות כוכבים
ימי הילדות שעברו.
אבק הדרכים, שיחות אהבים
ירח ממעל שופע,
לילות שימורים על גבי הכתובים
דבר מה את הלב פה מניע.

פזמון: זה לא יחזור...

פזמון: זה לא יחזור..

x x x x x

התפילות

פזמון:

אם כך תתחצף פה עגל
אז לך אתלוש פה רגל
רק אתה בלבד היית פה היום נחוץ לי.
אין לי סבלנות אליך
תנדנד פחות ולך כבר
ובכלל אל תענה לי - אציק.

הי פספוס אולי תשתוק שם
די מטפיק לצרות חושם
מה אתה בכלל עושה שם
רד מהר למטה.
ילדיים בכלל זה עסק
שמביא צרות ובזק
נו כבר ילד לך מהר הביתה.

כך עוברות השנים,
כך תולפיים הזמנים,
ואנחנו צמחנו גדלנו,
שוב איננו עוסקים
באותם הדברים
שבהם בילדות עוד עסקנו.
אך אותה חופעה
בילדים נשארה,
הם דוחקים את אפם לכל עסק.
ועל כן עת נראה
את הנגע הזה
אז את פינו נפתח ונאמר:

זה האה די מרגיו
זה היה לא מובן
כששפכו זאת עלינו בלי מורן
כי היינו קטנים
זה היה כבר מזמן,
יחכן שהיה בזה צורך.
אין הלפו הזמנים,
התקופה השתנתה,
מדריכים מחנכים כבר אנחנו
וכשילד נפגוש
נעצר ונופתע
עת ארזינו שומעות כבר את פינו.

פזמון: הי פספוס...

פזמון: הי פספוס...